

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОЦІНКИ КРЕДИТОСПРОМОЖНОСТІ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ

Інформаційне забезпечення оцінки кредитоспроможності суб'єктів господарювання – це процес цілеспрямованого добору відповідних показників, необхідних для аналізу та оцінки фінансової діяльності підприємства. Забезпечення оцінки кредитоспроможності позичальника необхідною інформацією здійснюється з метою оцінки потенційного фінансового ризику на основі аналізу фінансової звітності, первинних бухгалтерських документів та іншої інформації суб'єкта підприємництва для виявлення основних характеристик та тенденцій розвитку фінансового стану підприємства, визначення його кредитоспроможності.

При оцінці кредитоспроможності досліджуються наступні аспекти:

- характер діяльності підприємства та тривалість його функціонування;
- фактори виробництва (трудові, виробничі та фінансові ресурси);
- економічне середовище (стадію життєвого циклу, умови конкуренції, стадію розвитку ринку основної продукції підприємства, комерційну політику позичальника, ступінь освоєння прийомів і способів маркетингу) [1].

Мета аналізу інформації – визначити спроможність позичальника повернути борг вчасно та у повній сумі. Проте для того, щоб використати певну інформацію, потрібно впевнитися, що вона відповідає певним вимогам.

Залежно від змісту і завдань аналізу кредитоспроможності використовують такі основні інформаційні джерела: фінансову звітність; статистичну звітність; дані внутрішньогосподарського (управлінського) бухгалтерського обліку; дані з первинної облікової документації (вибіркові дані); експертні оцінки та додаткову інформацію. Одним із найважливіших структурованих джерел інформаційного забезпечення оцінки кредитоспроможності суб'єкта господарювання є фінансова звітність.

Основною метою оцінки кредитоспроможності суб'єкта господарювання є одержання основних (найбільш інформативних) параметрів, що дають об'єктивну і точну картину фінансового стану підприємства, його прибутків і збитків, змін у структурі активів і пасивів, у розрахунках з дебіторами і кредиторами. При цьому розглядається не лише поточний фінансовий стан підприємства, а й прогностичні параметри його фінансового стану.

Основними завданнями оцінки кредитоспроможності суб'єкта господарювання є: дослідження рентабельності та фінансової стійкості підприємства; оцінка ефективності використання майна (капіталу) підприємства, забезпечення підприємства власними оборотними коштами;

об'єктивна оцінка динаміки та стану ліквідності, платоспроможності та фінансової стабільності підприємства; аналіз діяльності суб'єкта господарювання на фінансовому ринку та кількісна оцінка його конкурентоспроможності; визначення ефективності використання фінансових ресурсів підприємства [1].

Джерелами оцінки кредитоспроможності суб'єкта господарювання можуть бути форми фінансової звітності, що відповідають міжнародним стандартам. Особливу увагу при оцінці кредитоспроможності суб'єкта господарювання відіграє техніко-економічне обґрунтування кредиту, наявність договорів на постачання і реалізацію, на ліквідність товару, порівняння розміру позички і обсягу планового прибутку, що здійснюється на основі розрахунку безпечного співвідношення прибутку та розміру позички.

Отже, для оцінки кредитоспроможності суб'єкта господарювання необхідне належне інформаційне забезпечення. Маючи у розпорядженні та правильно використовуючи необхідну інформацію, можливо об'єктивно і точно оцінити фінансовий стан підприємства, його здатність вчасно та у повному обсязі розраховуватися зі своїми зобов'язаннями.

Література

1. Стецюк П. А. Управління кредитоспроможністю підприємства: теоретичні та практичні аспекти / П. А. Стецюк, О. Є. Гудзь // Облік і фінанси. – 2014. – № 3. – С. 110–116.

Пасічник І. С., ст. гр. ФСГм-21
Луцишин О. О., к.е.н., доцент

ВХІДНІ ТА ВИХІДНІ ФІНАНСОВІ ПОТОКИ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ: ПРАГМАТИЗМ ЇХ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ

Головною передумовою ефективного функціонування економіки країни загалом є надійність та стабільність її банківської системи. В умовах нестабільної політичної ситуації, фінансово-економічних криз основною метою будь-якої банківської установи є нагромадження прибутку через ефективне функціонування вхідних та вихідних фінансових потоків, а також через мобілізацію та використання таких потоків з певним рівнем ризиків.

Ефективне функціонування будь-якої банківської системи загалом та діяльність банківської установи зокрема залежать від оцінки формування фінансових потоків, аналізу та контролю за їх рухом.

Для дослідження поставленої теми проведемо аналіз руху фінансових потоків на основі П(С)БО «Звіт про фінансові результати» та П(С)БО «Звіт про рух грошових коштів». Згідно фінансової звітності аналізованої нами банківської установи – АТ «Райффайзен Банк Аваль», сукупний обсяг доходу